

Forespørgsel [om den fremtidige udvikling på arbejdsmiljøområdet] af Mimi Stilling Jakobsen (CD) m.fl.:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om den fremtidige udvikling på arbejdsmiljøområdet?«

(Forespørgsel nr. F 7. Anmeldt 4/2 82. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/2 82).

Begrundelse

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Der er især tre grunde til, at centrum-demokraterne har ønsket denne debat i dag om udviklingen på arbejdsmiljøområdet.

Den første er, at de økonomiske konsekvenser af denne lovgivning og dens udmøntning i bekendtgørelser har fået en stigende betydning i de senere år, hvor man jo i øvrigt er enig om, at det, det drejer sig om, er at holde erhvervslivets omkostninger nede og desuden at holde igen på de offentlige udgifter.

Hvis man har et regnestykke, der bare løseligt ser sådan ud, at hovedbekendtgørelsen om arbejdsstedets indretning kan komme til at koste omkring 30 mia kr., at hovedbekendtgørelsen om stoffer og materialer ved sin ikrafttræden kan komme til at koste omkring 300 mill. kr. og pr. år 40 mill. kr., at støjbekendtgørelsen kommer til at koste oppe i nærheden af 9 mia kr., at elevatorbekendtgørelsen kommer til at koste 300 mill. kr., kloakbekendtgørelsen 500 mill. kr., bedrifts-sundhedstjenesten, bare på det nuværende niveau, 100 mill. kr. om året og § 9-kurser 20 mill. kr. plus den tabte arbejdsfortjeneste, så tror jeg, man kan danne sig et indtryk af, at dette er noget, der kan få nogle erhvervs virksomheder til at mene, at det, de eventuelt måtte komme til at betale i en ekstra dyrtidsportion eller lidt ekstra lønforhøjelser, vil blegne sammenlignet med de beløb, der kan blive påført dem ved denne lovgivning.

Den anden grund er, at der hersker en betydelig usikkerhed på dette område hos alle kategorier af brugere. Hvad er der overhovedet hjemmel til ifølge loven? Hvad er påbud, hvad er kun en vejledning, og hvad er bekendtgørelser? Hvad skal man rette sig efter, hvor langt kan man gå, og hvor meget kan man kræve? Og så alle disse eksempler, som det er føjet med i den senere tid i pres-

sen: er det virkelig rigtigt, kan det virkelig være rigtigt, at osv.?

Og den tredje grund til, at vi har ønsket debatten, er, at miljøloven indeholder en lang række bemyndigelser til ministeren, hvoraf en del er udmøntet i hovedbekendtgørelser, og det er jo ikke få bekendtgørelser og vejledninger i det hele taget, der er sendt ud i den forløbne tid. Der resterer stadig væk vigtige hovedbekendtgørelser, som endnu ligger til overvejelse hos arbejdsministeren, og derfor må det være rimeligt, at folketinget holdet et vågent øje med, hvad der sker på dette område, jfr. også hvad jeg sagde om de økonomiske følger for brugerne.

Man kunne af og til, når man læser disse eksempler – lad dem så være rigtige eller forkerte, holdbare eller ikke holdbare – fristes til at tro, at det, ministeren eller de, der administrerer lovene, i virkeligheden ønskede, var en lov, der bare sagde: alt arbejde er forbudt, men ministeren kan, når særlige forhold taler for det, dispensere fra denne regel.

Besvarelse

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Inden jeg går over til at besvare forespørgslen, vil jeg gerne knytte nogle enkelte bemærkninger til den motivering, vi netop har hørt.

En ting var jo karakteristisk for fru Mimi Stilling Jakobsens indlæg: ikke ét ord om hensynet til menneskers arbejdsmiljø i det daglige. Ikke ét eneste ord om de tusindvis af menneskelige tragedier, der er opstået som følge af dårligt arbejdsmiljø. Ikke ét ord om baggrunden for, at arbejdsmarkedets parter i begyndelsen af 1970'erne satte sig sammen og udarbejdede et forslag til en ny arbejdsmiljølov. Ikke ét ord om baggrunden for, at et stort flertal her i tinget – jeg indrømmer, at det var, før fru Mimi Stilling Jakobsen blev medlem – bakkede op bag den enige indstilling fra arbejdsmarkedets parter. Ikke ét ord om, at man i sin tid valgte at udforme den nye arbejdsmiljølov som en rammelov, fordi både arbejdsgivere og lønmodtagere ønskede at have en afgørende indflydelse på udfyldningen af rammerne i loven, og fordi man ikke ønskede alt for snærende detaljbestemmelser fastsat i folketinget med det resultat, at man kunne frygte at sidde tilbage med en række uadministrerbare, forældede bestem-